

EIX 1

Sistema educatiu

Què hem après del sistema educatiu català?

“Malgrat els canvis legislatius recentralitzadors i les retallades de les administracions educatives competents, molts governs locals seguim prioritant els pressupostos en educació perquè entenem que una ciutat sense una educació de qualitat no té futur.”

Lluís Esteve (TINENT D'ALCALDE DE SERVEIS A LES PERSONES I REGIDOR D'EDUCACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT) ➡

política educativa # equitat # educació no formal

RECERCA

9

Quin paper han de tenir els municipis en les polítiques educatives?

Projecte:

Panel de Polítiques Públiques Locals d'Educació (2012) ➡

Enquesta adreçada als municipis de més de 10.000 habitants de Catalunya que recull de forma periòdica i sistemàtica informació rellevant i d'utilitat per a l'anàlisi, l'avaluació i millora de les polítiques educatives locals. Se n'han realitzat tres edicions: 2010, 2012 i 2014.

Equip del projecte:

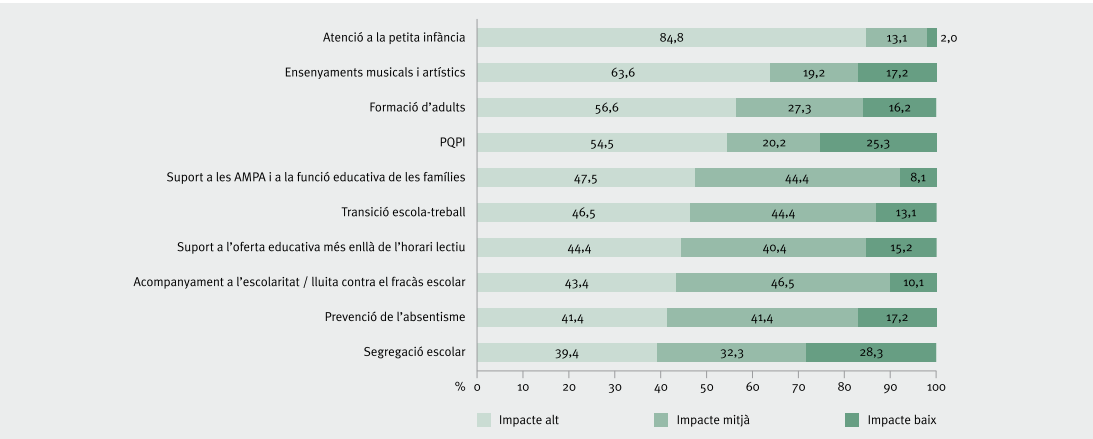
Leonardo Díaz, Anna Jolonch, Jaume Magre, Jordi Plana (directors/coordinadors); Bernat Albaigés, Ramon Plandiura i Araceli Rodríguez.

Què ha motivat la nostra intervenció?

Les polítiques educatives locals són cabdals per transmetre tres principis clau: la proximitat, l'equitat i la coresponsabilitat. Amb l'anàlisi de les polítiques educatives locals es vol promoure el debat social i reivindicar el paper dels governs locals i de les polítiques de proximitat en educació.

Impacte de les actuacions municipals en la solució de les necessitats educatives (2011)

Font: Descentralització de la política educativa: consolidació, debilitats i crisi

El **18,8%** dels municipis no desenvolupa polítiques d'escolarització equilibrada

Principals resultats:

A Catalunya s'està produint un procés d'augment de la responsabilitat i de descentralització de l'educació que es tradueix en l'increment dels nivells de coresponsabilitat dels ajuntaments en matèria d'educació, i en un augment significatiu de la seva implicació en la planificació, diversificació i avaluació de polítiques educatives locals.

Però els canvis recents en la legislació estatal de règim local (aprovació de l'LRSA) poden afectar greument el paper dels municipis i la seva imprescindible coresponsabilitat en l'educació, ja que s'està produint un procés de recentralització que trenca rotundament el model de desenvolupament de polítiques educatives vigent al nostre país els darrers anys.

Des del món local s'aposta per promoure l'autonomia territorial i per mantenir els serveis propis municipals en els àmbits de l'educació infantil 0-3, els programes de transició escola-treball, els PQPI, les escoles d'adults i les escoles d'art i de música.

Propostes:

Es considera una prioritat municipal les polítiques d'equitat basades en la promoció d'una escolarització equilibrada, la lluita contra la segregació escolar i el reforç en l'acompanyament a les famílies. I es defensa un canvi de relació entre l'administració i la ciutadania que apoderi la ciutadania i promogui un model d'administració com a agent facilitador de les iniciatives ciutadanes.

En definitiva, en un context d'escassetat de recursos, cal potenciar un model d'Administració que escolta una ciutadania cada cop més activa, que deixa fer i que fa viables propostes ciutadanes, individuals i col·lectives, fomentant-ne l'apoderament i el paper educatiu.

ALIANCES:

Diputació
Barcelona

Entre el 2009 i el 2011 la lluita contra la segregació escolar ha deixat d'estar entre les prioritats polítiques de

5 de cada **10** ajuntaments

Augmenta el nombre de municipis on la comunitat educativa intervé activament en l'educació

Documents de referència:

Política educativa local. La responsabilitat dels ajuntaments en l'actual context de canvi ➡

Descentralització de la política educativa: consolidació, debilitats i crisi ➡

Panel de polítiques públiques locals en educació. Resultats 2012 ➡